

[Tinning]

vanvid. Men i den offentlige debat har det været nævnt, at det for 100 mia kr. skulle være muligt at have et landsdækkende integreret bredbåndnet år 2000.

Dette tal synes dog ikke at have dækning i erfaringerne fra bredbåndsforsøgene i Biarritz i Frankrig – ligesom tallet heller ikke støttes af erfaringerne fra de igangværende bredbåndsforsøg i Vesttyskland, Japan og USA.

Det forekommer spørgeren, at de 200 mia kr. er et langt mere realistisk tal. Og 100 mia kr. fra eller til er jo også en slags penge.

Svar (26/7 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Det er ikke realistisk at forestille sig, at der med den nu kendte teknologi vil blive etableret et landsdækkende integreret bredbåndnet, der når ud til alle husstande. Allerede af den grund savner det mening at gå ind i en nøjere vurdering af de omkostninger, der i givet fald ville være forbundet hermed.

Spm. nr. S 1436

Til *ministeren for offentlige arbejder* (11/7 85) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at man på rent individuel basis kan afstå fra medlemskab af et fællesantenneanlæg?«

Begrundelse

Hybridnettet er bl.a. blevet markedsført under paroler om den personlige friheds ukrænkelighed – spørgeren har dog fra første færd anbefalet »at spise brød til«.

Det synes dog at være en ret udbredt tro, at den enkelte kan afstå fra tilslutning til hybridnettet, også selv om vedkommende bor i en bebyggelse med fællesantenneanlæg, hvor flertallet i fællesantenneforeningen har stemt for tilslutning.

I en sådan situation mener spørgeren dog, at der kun eksisterer to muligheder for at undgå konsekvenserne af flertallets »himmelstormeri«: enten at flytte til en bolig uden fællesantenneanlæg eller at flytte på landet –

i hvert fald uden for de ca. 1.200 hybridnetsfordelingspunkters rækkevidde.

Svar (26/7 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Der er ikke med lov nr. 276 af 6. juni 1985 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed indført forpligtelser med hensyn til tvungent medlemskab af fællesantenneforeninger.

Der er heller ikke med nævnte lov indført indskrænkninger med hensyn til den enkeltes adgang til på rent individuel basis at afstå fra medlemskab af en fællesantenneforening, der ejer et fællesantenneanlæg.

I den forbindelse henledes opmærksomheden på, at der – således som det i øvrigt også hidtil har været tilfældet – på andet retsgrundlag, eksempelvis servitut tinglyst på en ejendom, kan være pålagt en forpligtelse til medlemskab af en fællesantenneforening. Endvidere kan der i medfør af kommuneplanlovens § 18, stk. 1, nr. 11, i en lokalplan være fastsat bestemmelser om tilslutning til fællesantenneanlæg i eller uden for lokalplanområdet som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse. Denne bestemmelse kan imidlertid ikke anvendes som tvangsmiddel til fællesantenneanlæggets tilslutning til hybridnettet.

Spm. nr. S 1437

Til *ministeren for offentlige arbejder* (11/7 85) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvilke begrænsninger der kommer til at gælde for fællesantenneanlæggs adgang til nedtagning af udenlandske TV-signaler?«

Begrundelse

I hybridnetsforliget mellem regeringen og socialdemokratiet fastslås det i pkt. 10, at signaler fra radiospredningssatellitter frit skal kunne nedtages af fællesantenneanlæg, mens det i pkt. 11 konstateres, at andre end P&T (herunder også fællesantenneanlæg) i særlige tilfælde vil kunne opnå tilladelse til nedtagning af radio- og fjernsynsprogrammer via kommunikationssatellitter.